

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Dunstano ep[iscop]o [et] co[n]fesso. Cap[itulum]. xl ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

casu igne accensa esset: oratione sua mox igne
cōpescuit ecclesiāq; iam semiūstā ampliorē re
parari mandauit. Euncris autē clubus fabri
ce sponte contribuētibus dū ad fundamēta lo
canda fodissent: ollam auro plenā inuenērunt
quā sanctus vti reipublice pertinēt ad im
peratorē misit. Ipse autē miraculū audīens non
solū thesaurū repertū remisit: sed tantūdem de
suo publica: it p. fabrica ecclie insigniū operā
da. Insuper t septē calices aureos eidē dona
uit. **C**odē autē rēpōre dum ep̄s suōtōnōt ad
corpa martyriū crispini t crispiniani ozaret: vi
dit peregrinos quosdam quos qui essent inter
rogans: a diobus et eis audīvit: q; essent ger
mani cuiusdā euircij ecclie romane subdia
conī: qui ab hostib; capti t vidue cuiusdāven
dīt: dudū in seruītute dētēt: ad ipam vrbē pro
agendis dñe sue fuerāt missi. Qd̄ ep̄s audīs
predicra euircio denūclāit. Illeḡ missō pre
cio pro eoū redēptione fratres repertū quos
liberatos duplīcato gaudio aurelianī suscep
pit. Ecclie autē edificata est trib⁹ annis t. iiii.
mānū. manū dedicata: multis ibidē cōdītis reis
quis ex diueris p̄ib⁹ recollectis. Dū autē spē
prim⁹ in alteri dedicato celebrarevisā ē ab ar
deuo eius subdiacono t alijs duob; manus ce
lestis in hora cōsecrationis oblatā benedīcen
tis: quo miraculo. vii. milia paganorū conuerſi
clavit: eosq; vt abbātē anianū sibi successorem
eligerent conforaut. Cum autem ipse egrora
ret: t de eligendo pastore etiā iā discordia ora
ficeret: et euircius triū filozū nomina pro quib⁹
fecisset: missōq; puero mane: qui vñā ex illo dī
vino nru tolleret: vt per hoc a deo eligendū dī
serent: puer priusq; cedulaꝝ accepert: anianū
ep̄m acclamauit. Sicut euirci⁹. vii. idus septē
bris in christo quiescit: t prout ei a deo reuelas
rum fuerat anianus eidēm succēsor.

Che scđ Dunstanū ep̄o t cōfesso. Cap. Else.

Dunstan⁹
Archichus can
tuarien. floruit
tpe eldestani re
gis: q; ex anglie
partibus parentibus genere
t fide nobilibus. Eius adhuc
intrans ad ecclieā dei genitri
cis cū oblationib; delarus
esser: illis in oratione pernoctatisbus: apparuit
vir etherei vultus: dices locū illū sublimandū
puerum ibi deo relinquendū: ipm per secula
beātū prediscandū. p̄t hec cū puer grauter lan
gueret repente noctis medio celitus sanat⁹ et
domo procedit. quibusdā eū insequētibus t ob
seruantibus ecclieā adit; mediaq; canes la

trantes eisq; sterū impedientes: dum quoddā fi
mulacriū obſtens virga percussit: ipm confrin
gens in fruſtra canes effugauit. Veneris autē ad
ecclieā ianua clausa inuenit: ſcalā qua rectū
reſartentes ascendebant conſecēdūt: t ab alia
parte intra ecclieā qua nullus deſcensus erat:
ianua in ecclie dormire reperitus est lumie
celesti perfunſus. Puerisbus igis annis deo
ſeruens varijs artib; exercitatus muſicoſ fo
cantuarien. regi eldestano cōmendatus in pa
latio manſit vbi obtento a rege iudicis officio
in oſbus strenue ſe habebat: nunc iuſtice red
dende: nunc orationibus vacās. Rogatus a
quadā maronna dū ſtolā ſacerdotalē pingeret
aurifactorio opere figurandā: ciſbara eius pa
riſi appensa fine alciuſ monētis impulſu p
ſeipſam ſonare cepit: t antiphonā. Baudent in
celis aīe ſanctorū. in p̄prio tono decātare. Qd̄
autē ab emulis apud regē de quibusdā cauſare
tur curiā deſeruit: t cognatiū ſuū elphegū ep̄m
ventanū adiit: a quo dudū pulsat⁹ vt monach⁹
ficeret: diuq; reſiſtēs. Postea febre corrept⁹ de
effectus: deinde p̄b̄yter cōferratus in ecclie
ſia dei genitricis manſit: apud quā cellā vel po
diū longitudinis t duorū pedū cū dimidiō la
titudinis ſe inclut: in quo dudū cōfēplatione
vacauit: multaq; diaboli tēramēta ſuperanit.
Cū die quadā demō ei in ſpecie puelle appa
ruifer: ad cui⁹ p̄eſces dūſtanū qd ſabiliſe face
ret: demoniq; ei operati quedā luxurie verba p
poneret: vt ei⁹ p̄pofitū inquinaret: ip̄e tenacu
la ignita diabolū in faciē percussit: q; mox vlu
lando euanuit. Succedente ſo cadmūdo regi
eldestano: dunstanū accepta potestate cepit ec
clieā t cenobiū conſtruere fin exemplar quod
el angelus demōstrauerat in viſione: vbi cōgre
gationē inſtituit mōachorū ſpiritu p̄phetic in
multis habere viſus eſt. Nā t mortē regis eadē
euenit. Eui⁹ ſuccēſſor edredus dūſtanū ad epi
ſcopatū ventanū p̄mouerit ſuadebat: ſi ille om
nino renuebat. Nocte ſo quadā eidē appa
reuit ſancti apli⁹ petrus t paulus t andreas: eū
admonētēs ne ep̄b̄yter ſuiterius contēneret:
ſed dei ſe voluntari ſuifceret: p̄diferuntq;
ei q; post mortē dicri regis nonventanū ecclie
ſie ep̄bus: ſed cantuarien. archiep̄b̄copus futu
rus eſſet. Quod t faciun eſt. Oportuo enim eſ
dredo rege et ſuccēdente ei edgaro: de mānda
to ipſius dunstanū archiep̄b̄copus cantuarie
eſt electus. Eius ecclie regimini adeo lau
dabiliter p̄fuit: q; cuicrī ſpopulus admirab
lis reuerentie fuit. **C**um autē clericorū quo
rundā mores t actus reformater: t quodā re
belleg beneficī ſpoliasset: ad eorū ſuggēſſio-

De sanctis in mense septembri occurribus Fo. cxx.

nē rex concilii celebrari fecit: in quo archiepiscopus se de multis sibi obiectis purgauit. Et dum rex peteret: ut priuatos ad ecclesiastis reno caret: audita est vox crucifixi depicti de cruce: hoc fieri prohibentis. Post aliquod tempus iterum distantus de peditis caufatur: et ad patlatum vocat. Iusq; ipse se deo dñndicandū cōmiseret: pars solarij domus vbi eius emulū stābāt subito corruit: et ipsos simul ruētes sub machina oppressit. alia vō parte firmiter permanēte archiepiscopus et ceteri remanserunt illeſi. Tandem post multos labores vir domini tā sex annorum. lxxix. in domino feliciter obdormiuit septimo idus septembri: sepultus in ecclisia sua miraculis clarus.

(De sancto Lodoaldo presbytero. Cap. I.

Lodoaldus psby. ter floruit apud perusium ciuitatē tempore iustini senioris. hic filius regis colodomitis fratris suis a patrolo lothario ex tinctis: anno prefati imperatoris quarti mundū deseruit: et in clericali gradu premiuit: ut ait sigibertus. Quia omni suo patrimonio pauperibus erogaro: vilis induitus: et carnē cilicio domās: nude terre decubās: penitēte operam dabat. Relicta igitur patria clivitate: venit ad altā prouinciam signorū: deo cupiens libertus deferens. Viri colorū glorie claruit. Nā et demones effugiebat: mutis loquelam: cecis visum: surdis auditum: claudis gressum tribuebat. Cum cuiusdam pauperi ab eo elemosynam perentī quid daret nō habebat: cum eisdē prebut: pauper vō nocte in domo cuiusdam viri hospitatus est: cum nulla vestit. In ipsa nocte vidit vir ille paupere quasi clara luce induitum: quod et coniungi sue ostendit. Faz et manu cucullam ei datam a sancto clodoaldo dicit: et lucem quam viderat ipsius charitati attribuit. Stet viri dei fama per crebraz. Reuerfus tandem parvus: ab eusebio episcopo presbyter ordinatus: monasterium in loco q̄ dicitur nouigenitū construxit: in quo in pace q̄ uit septimo idus septembri: ibi sepultus misericordis vivit.

(De nativitate sancte Marie vtr. gl̄is.

Cap. II.

Atiuitas

gloriosae virginis Marie et tribu iudei regia stirpe dauid duxit originem. Mattheus tamen et lucas non generacionē marie: sed ioseph describunt: qui tamē a concepcionē tpi penit? alienus fuit: quia consuetudo

scripturarum erat: ut non mulieris: sed virorum generationis series referetur: verissime tamē virgo maria ex progenie dauid descēdit: quod ex hoc precipue patet: quoniam vī sepe scripture testaf: christus ex semine dauid duxit originē. Cum ergo christus ex solarvirgine natus sit: manifestum est et ipsam ex dauid natam ess: et hoc ex cathena nathan. Dauid ess inter ceteros habuit duos filios: nathan scilicet et salomonem. Ex cathena igitur nathan: ut ait damascenus: levū genuit melchi et pantherā. panthera genuit barpantherā: barpanthera genuit ioachim: ioachim virginē maria. Ex cathena autem salomonis martha habuit uxorem ex q̄ genuit iacob. Defunctor autem marthā: melchi ex tribu nathan qui fuit filios leui: frater autem iacob: accepit uxorem relictā nathan matrē autem iacob: et genuit et ea hēli. Et sic sunt facti fratres vterini iacob ex stirpe salomonis: hēli autem ex tribu nathan. Desfunctus est autem hēli sine liberis: et accepit iacob frater eius vterinus uxorem eius et genuit ioseph: qui natura fuit filius iacob ex descenditione salomonis: sicut legē ait fuit filius hēli ex marthā de scandētis. Nam filius qui nascebat taliter sicut natura: sicut legē defuncti sine liberis filius repurabat: hec damascenus. Hystoria autem nativitatis beate virginis hieronymus ut in plogo dicit: adolescentulus in quodā libello legit: sed post multū temporis ut se ibidē legisse memineras: rogatus chromatio et heliodoro episcopis transcripsit. Joachim namque ex galilea de civitate nazareth de tribu iuda sanctā annā filiam garizi de bethleem eiusdem tribus duxit uxorem. Ambō autem iusti ante deum erāt: omnēq; substatim suā tristitia dividēbāt: vna partē templo et eius servitoribus: alia peregrinis et pauperibus erogabāt: terrā sibi et sue familię vībus reseruabāt. Et ita per annos virginis prole carētes: voverunt domino: Q̄ si eis sobolē pcederet: eam seruitio dñi māciparent. Cuius rei causa: cum in tribus festis precipuis hierlm frequenterant: in festo enceniorū joachim cū cōtribulibus suis hierlm ascēdit: et cū ceteris ad tēplū accedēs: oblationē suā ad altare domini offerre voluit. Quem isachar sacerdos cū indignatione repulit: et cur ad altare domini accedere presumeret increpauit: asserens esse indignum maledictio legis obnoxium: oblationē deo legis offerre: nec inter secundos infecundū: qui populi del non auxilier astare. Joachim ergo confusus domum redire voluit: ne a contribulib; suis qui hec audierant: idem opprobrium susineret: sed tristis ad pastores suos discessit: ubi post dies aliquot commorant: die quadam angelus domini cum immenso lumine astigit: qui cum ad eius visionem turbaretur: timorem eius angelus compescuit: dicens se esse angelum domini ad euz missum: ut annūciaret ei preces suas exaudiitas a deo ee: et elemosinas suas in

D lvi